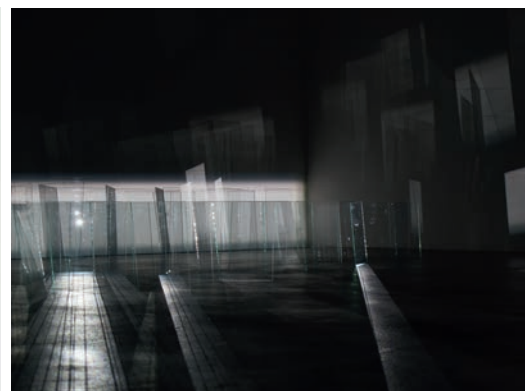

@lucie_drdoва

#artblok

Lucie Drdové

- 1/ Zoe Leonard: *Tipping Point*
 - 2/ Omar Ba: *Clin d'œil à Cheikh Anta Diop-Un continent à la recherche de son histoire*
 - 3/ Lucia Moholy: *portrét Gisela Schulz, c. 1929, Bauhaus-Archiv*
 - 4/ Jan Tichý: *Installation no. 30 (Lucia), 2016*
 - 5/ Mario Merz
- Foto: archiv institucí

JARNÍ KÚRA

Málokdo zná životní příběh Lucie Moholy (1894–1989), německy mluvící fotografky a autorky narozené v Praze. Když jsme před několika lety připravovali výstavu s Janem Tichým, vyprávěl mi o ní. Byla první ženou malíře a fotografa Lászlóa Moholy-Nagye a prostřednictvím jeho pedagogické činnosti na slavném Bauhausu se Lucia stala dokumentaristkou života a představitelů zásadní školy evropské moderny. Následně rozvinula svoji praxi dokumentární a portrétní fotografie v Berlíně, kde však také musela zanechat svou veškerou dosavadní tvorbu čítající na stovky negativů, když kvůli nastupujícímu fašismu utíkala do Londýna.

Nadcházející výstava *Exposures* v Kunsthalle Praha je první extenzivní událostí o unikátním oeuvre na pomezí

dokumentu, uměleckého experimentu a teorie fotografie. Ukazuje i původní negativy, které nebyly za války zničeny a dostaly se až na výstavu v newyorské MoMA. Dekády opomíjená atribuce se postupně vyjevuje také prostřednictvím uměleckých děl Jana Tichého, který je jedním z kurátorů projektu. Janovy instalace skutečně i symbolicky vynášejí na světlo tvorbu ženy, která zůstávala po dlouhé období neviditelná.

Vídeňské Muzeum moderního umění sehrávalo důležitou roli při zprostředkování tvorby zásadních jmen ze sousedních zemí ještě před rokem 1989. Od počátku milénia se mumok nachází společně s dalšími institucemi v areálu bývalých císařských koníren, tzv. MuseumsQuartier, a nyní se po půlroční přestávce opět otevírá. Rakouská instituce má výbornou sbírku a ještě lépe s ní kontinuálně pracuje. Tematické variace

na díla klasické moderny, pop-artu, hnutí Fluxus nebo nouveau réalisme, stejně jako konceptuálního a současného umění dokládají vzájemné reference napříč dekádami.

Nová „kompozice“ s názvem *Mapping the 60's* vychází z předpokladu, že zásadní společenskopolitické hnutí současnosti, včetně Black Lives Matter nebo #MeToo, mají své zdroje ve vývoji šedesátých let a událostech kolem roku 1968. Hlavní výstava o avantgardě a osvobození má opačnou dynamiku. Na dílech globální moderny mimo západní kánon ukazuje jejich význam pro soudobé umělce. Zamýšlí se nad aktuálními otázkami svobody s odkazem na antikoloniální a protirasistické pozice první poloviny minulého století. ■

Autorka je historička umění a galeristka, www.drdovalgalerie.com